

og ryster og fryser, eller naar man om Sommeren sidder og tørrer Sveden af sin Bænde; dette er Ting, hvorom jeg ikke troer vi ville komme til nogen Afgjørelse. Derimod skal jeg følge den ærede Minister ind paa det Gebeet, hvor han er, og da udtale, at der fra Kirkens Side ikke kunde være det Allermindste til Hinders for, at der var Confirmation hver Søndag, om det saa skulde være, naar kun Præsten beholdt den Berettigelse, han har, til selv efter sin egen Skjønsmhed at erklære sig over den Paagældendes Modenhed. Det staaer i Præstens Magt at afvise en Confirmand, som efter hans Overbeviisning ikke har den behørig Modenhed, og saalænge han har denne Myndighed, er derved det kirkelige Hensyn fuldkommen fyldestgjort. Det vilde imidlertid fra det borgerlige Standpunkt, fra Hensynet nemlig til Embedsstillingen, være en stor Feil, om vi gik ind paa at tvinge Præsten til at confirmere hver Søndag, thi saa vilde han ikke iøvrigt kunne forvalte sit Embede, som han burde, men om vi tage een Søndag mere fra ham om Aaret, vil ikke forhindre ham fra at udføre sit Kald til Nytte og Gavn. Naar vi tage denne Overveielse i Betragtning, see Sagen fra denne Side, have vi seet den i sin simple borgerlige Stikkelse, og saaledes som vi have med den at bestille, og vi have viist fra os enhver kirkelig Betragtning, som vi ikke have med at gjøre.

Safs: Jeg er ganske enig med den ærede ffdste. Taler i, at der her med Hensyn til dette Forslag ikke er Spørgsmaal om den kirkelige Lovgivning, men kun om borgerlige Forhold; thi i ret kirkelig Forstand maatte enhver Præst kunne have Lov til at confirmere, om han saa vilde, hver Søndag. Men hvad Confirmationens borgerlige Forhold angaaer, maa jeg erindre de ærede Medlemmer om, at den borgerlige Anordning om Confirmation af 1736 — thi den er af en borgerlig Konge — foreskriver, at der skal læses til Confirmation mindst $\frac{1}{4}$ Aar 2 Timer ugentlig, saa at, naar vi tale om Confirmationens Afholdelse om Sommeren, saa fyldestgjøres Anordningen, naar Børnene have Leilighed til at komme til Præsten 2 Gange ugentlig i et Hjerdingaar. Hvad

der næst § 5 angaaer, saa siger den, at der skal være Confirmation een Gang om Aaret i de mindre Sogne, 2 Gange i de større og 3 Gange i de allerførste. Det var i Aaret 1736, og naar man nu vil anvende en rigtig Fortolkning med Hensyn til Forordningen, maae vi jo vel lægge Mærke til, at Folkemængden siden den Tid er tiltaget overordentlig, saaledes at de Sogne, der da ansaaes for at høre til de mindre, nu ville blive efter Folkemængden at hense fore blandt de større, der skulle have Confirmation 2 Gange om Aaret. Derfor kan jeg ikke skjønne Andet, end at det er en naturlig Forklaring af bemeldte Forordning, at Confirmation nu skal holdes 2 Gange om Aaret i alle Sogne, men 3 Gange i de folkertigere, og at saaledes Alt taler for det foreliggende Forslag. Jeg skal altsaa ikke videre opholde det ærede Thing med Betragtninger herover; men jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at hvad Børnene i Jylland angaaer, vilde de i Almindelighed være langt bedre stikkede til Confirmationunderviisning om Sommeren end om Vinteren, især naar man lægger Mærke til, at de ofte have en lang Vej at gaae; ja, jeg kjender endog saa Egne, hvor Børnene i Snesevits maae gaae 1 a 2 Mill; og naar de skulle gaae denne Vej om Vinteren, saa komme de som oftest driivvaade til Præsten og blive paa mange Steder saaledes behandlede, at de staae for en Deel med temmelig blottede Been og gjennemblødt op og ned i et ofte koldt Værelse, og i det Tilfælde troer jeg virkelig, at Legemet har saamegen Overvægt over Aanden, at Underviisningen bliver mindre frugtbringende, selv om der ellers var noget Frugtbringende ved den.

J. A. Hansen: Ja, jeg har slet ikke gjort noget Krav til den ærede Minister paa at blive bekendt med Bispernes Erklæringer, men jeg stillede kun den Forespørgsel til ham, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at lade Udvalget blive bekendt dermed. Naar den ærede Minister nu ikke kan finde sig foranlediget dertil, maa man naturligviis undvære at blive bekendt dermed, hvor værdifulde de end kunne være; men jeg har isorveien meget godt